

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félre 2 frt negyedévre 1 frtEgyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Az első bál.

(— y —) Nem novella, sem monológ nem lesz, a mit a fenti cím alá fogok írni, s nem is veszem azt a kifejezést oly értelemben, mint azt talán némely regényes hajlamú ifju vagy képzelődő bakfis szeretné. Nem lesz szó arról a bálról, melyet egy 16 éves leányka először tánczol végig életében, hanem szó lesz arról a bálról, mely a most beköszöntő farsangban lesz első, megnyitó.

A gondolatok és kérdések egész hada száll gyorsan röpülve agyamban, ha az a bál eszembe jut. Le sem tudnám írni mindazokat a kételyeket, melyek ilyenkor támadnak bennem. Milyen lesz az a bál? Bál lesz-e az egyáltalában? Lehet-séges-e városunkban általában valóságos bál? stb. stb. Kérdések százai.

Mikor azt a szót: „bál“, leírom, mindig úgy érzem, mintha harminezféle párfum illatának keveréke hatna rám, mintha világos ruhák özönét látnám minden színnűanszban, közbe-közbe a csunya fekete frakk sötétlik, mintha a tánczene vidám ritmusait hallanám...

És mintha látúam azokat a kedvesen csevegő párokat, hallanám a barátságos beszélgetéseket a vendégek közt; egy táblai bíró egy nagy kereskedővel állott össze, ott egy bankár köré néhány katonatiszt csoportosul, egy szász képviselő egy egyetemi jogtanárral beszélget, és a legkülönbözőbb állású emberek barátkoznak a parketten vagy a szupéasztal mellett.

A ki ezt először látja, azt gondolja, kényszerűségből állanak össze ezek a tarka csoportok. A táblai bíró bizonyára nem akadt kollegára, azért beszél a kereskedővel. A szász képviselő pedig nem talált nemzetiségbelít, azért disputál a jogtanárral. Mindenik csak azért beszél más állásúval, mert magaformáját nem lel.

Dehogy!

A klubokban, a kávéházban, a társaságok

ban ugyanazt teszik, pedig ott már csak bizonyosan találma mindenikük kollégát.

De más a dolog nyitja.

Az emberek ma már túlhaladták azt az álláspontot, melyre a régiek helyezkedtek, mikor rendekre oszlottak. A kasztrendszer eltörölték és ma a földbirtokos és a hivatalnok, a katonatiszt és a civil, a gróf és a nagyiparos nem rendek többé, nincsenek társadalmi választófalak köztük, az emberek szimpátiáik szerint keresik barátaikat és nem nézik, hogy kollégák-e, egyformák-e...

Igen, így van ez — másutt.

De városunkban?

Ah! mily hátra vagyunk még e tekintetben. Hisz itt még társadalmi élet sincs. Egy-két testület elzárkozik az emberek elől és a saját körében mulat.

A testületeken kívül állók pedig úgy élnék, mintha mérföldek százai választanák el őket egymástól. Még kollegák sem keresik fel egymást. Anuál kevésbé különböző állásuk. *Nem tudnak itt társulni az emberek.*

Hátra vagyunk még, nagyon hátra.

És ha e különválás oly általános a napok rendes folyása alatt, hogy tudna az egyszerre megváltozni egy bál előkészületének hírére. Lehetetlen, hogy egyszerre közelebb hozza az embereket egymáshoz.

Es képzelhetünk-e ott bált, hol mindenki különvállik, hol, ha az emberek meg is jelennek, nem társalognak, hol minden egyes család a maga szűk körére szorítkozik... Képzelhetünk-e ott harmóniát, hol soha egymáshoz nem szokott elemek kerülnek össze Elgondolhatjuk, hogy e tarka tömegnek *mulatsága* lesz a bál?

Ezért aggódva várjuk a jelentést a farsang első báljának előkészületeiről. Es kétkedve csóváljuk fejünket, ha valaki a város ez idei első *táncvigalmáról* beszél.

Hivatalos rész.

Hirdetmény! Alólírott összeíró bizottság az 1898. évi 3300. I. M. E. szám alatt kiadott bel- és igazságügyminiszteri rendelet 4. §-sa értelmében közlésezi, hogy a Gyulafehérvár városában lakó minden férfi, a ki magyar honos, a folyó évben legalább 26. életévét betölti, a magyar nyelvet érti, azon írni és olvasni tud és évenként legalább 20 korona egyenes állami adót köteles fizetni, a mennyiben pedig időleges adómentességet élvez, 20 korona egyenes állami adónak megfelelő értékű vagyonnal bir, vagy adózásra való tekintet nélkül legalább 26. életévét betöltött köztisztviselő, lelkész, a magyar tudományos akadémia tagja, tudor, okleveles tanár, ügyvéd, mérnök, építész, hajóskapitány, vadász, gyógyszerész, vegyész, orvós, bányász, tanító, sebész, állatorvos, továbbá az, a ki a felsőbb művészeti vagy más felsőbb szakiskolát elvégezte, végül, a ki a középiskolai záróvizsgát letette, folyó 1899. évi január hava 16. 17. 18. 19-én az esküdtek alaprajstromába való felvétel végett az összeíró bizottság előtt a tanácsbáz nagytermében d. u. 3—5 óráig személyesen vagy meghatalmazott által is megjelenhetik.

Azok, kik értelmi census alapján kívánnak az esküdtek alaprajstromába felvételt, lehetőleg az értelmi censust igazoló okmányaikat is hozzák el magukkal. Az esküdtek összeírására kiküldött bizottságától Gyulafehérvárt 1899. január hó 9-én.

Novák, ö. b. elnök.

Ismét a polgári iskola.

Igen tisztelt polgártárs!

Örömtünk nagy volt, midőn leveléből meggyőződünk arról, hogy az általunk szőnyegre hozott polgári iskolai ügy élénk visszhangra talált Önben, és reméljük, hogy városunk művelt polgárai közt Ön nem az egyedüli, a ki ezen fontos intézet létesítése iránt érdeklődik.

Hogy Ön nincs tisztában a polgári iskola céljával — azon egy cseppet sem esodálkozunk; hiszen ez a fontos intézet Erdélyben oly gyéren található, hogy sokan vannak még az intelligensek közt is, kik színét sem látták, birét sem hallották. Kolozsvárt, Lippán és Fogarason léteznek hozzáuk a legközelebbi polgári iskolák s. p. mind a három állami intézet.

Vegye mindenekelőtt tudomásul, hogy a polgári

TÁRCZA

Csevegés.

A megszólás — a rágalom.

Csevegés és megszólás, ez még megjárja — mondja a szíves olvasó —; sőt nálunk egyértelmű — mondom én. Mi nem tudunk csevegni, a nélkül, hogy megszóljunk. (A multkor hallám, mennyire dicsekedett egy valaki azzal, hogy: bizony éles az ő nyelve; jaj annak, a ki rákerül!) Hancs hogyan lehet a rágalom csevegés?

Higyjék el, annál biztosabban hat, midőn a csevegés alakját veszi fel. Miért ne mondjam én is csevegés alakjában el megjegyzésemet a rágalomról. A minap egyszerre két velem szembe jövő nőnek, azaz: az egyiknek e két szava üt meg füleimet: „Mindenki megrója!“ Szegény — gondolám — bárki légy, ha mindenki megró, aligha érdemled! a semmi emberrel nem törődik mindeki.

Azon hibáról akarok írni, mely sokszor oly nagyon megsomorítja, oly nagyon megkeseríti az életet: a megszólásról; de mely, ha rosszakarat szülte, bűnné fajul, s e bűn: a rágalom; mely megöli az erkölcsi létet, mely élesebben vág a legélesebben kifent törvén, mert a napvilágot kerülve, a sötétségben szövi aljas gondolatok ágát hálóját; keresi, fürkészi, lesi, számitgatja s

tervezgeti a kiszemelt áldozat melyik szavából, lépéséből vagy tettéből magyarázható ki olyasmi, melylyel őt mind anyagi, mind és főképp erkölcsi tekintetben tönkre lehetne tenni. Ma ennek mond valamit; de előbb hallgatását látszik magának biztosítani; holnap egy másiknak sug valamit a titokszerűség leple alatt; míg végre aljasságának, a semmit sem sejtő s így védelmére sem gondolható tudatlansága által elősegítve, a siker teszi fel koronáját.

Van-e ennél feketébb, undokabb, aljasabb cselekedet?

Az áldozat körülnéz; itt huzódnak tőle, kiknek eddig barátságával kérkedheték; ott egy megjegyzést hall, melynek értelmét nem tudja megmagyarázni; amott egy orezátlansággal találkozik, mely gondolkodóba ejti ugyan, de még nem akar neki jelentőséget tulajdonítani s egy darabig mindezt a véletlen művének hajlandó tartani, míg végre egy „jó barát“ megszúja, „mi a bir?“

Mit tegyen a rágalmazott ilyenkor? Védje magát?

Ha a rágalom minden munkaterről leszorította, igen! De ha bármí kis munkássági tér megmaradt számára, huzódjék meg s dolgozzék! Mert, kik oly könnyen hiszik el felőlünk a rosszat, azok barátságán nem sokat veszítettünk, és aztán, védje magát a vétkes; ha az önértet tiszta, a mentség csak megaláz.

De mi a bűn kútfeje? Honnan ered? Mi az oka, hogy fájdalom! naponta találkozunk vele?

A *türelmesség* és *igazságérzet* hiánya!

Más is mondotta már előttem: az emberek sem ördögök, sem angyalok; megvan mindegyikünknek a magunk bogara, vagyis gyöngesége; a gyöngeség, mi türes-tagadás, nem erény; és ugyancsak résen legyünk, hogy a gyöngeségek vétkekké, bűnökké ne fajuljanak; vagy hogy ne találkozzék véletlenül mégis egy ördög az emberek között, kinek galád tervei kivitelére épen a mi gyengeségünk szolgáljon eszközül mind a magunk, mind a mások megrontásában!

Az egyik szereti a hízalgést, a másik az alázatosságot, a harmadik valóságos majma az illemszabályoknak, a negyedik ellenkezőleg mindenki azonnal csókos barát (míg később nem szenvedheti), de ki tudná az emberi szív gyarlóságait mind felsorolni?

Már most nem úgy vagyunk-e? — — — ha valakinek módora nekünk nem tetszik, szokásai a miénkétől eltérnek, ha egyénisége egyik vagy másik tekintetben nem felel meg várakozásainknak vagy követelményeinknek, szóval, ha nekünk nem kellemes jelenlég, nem adunk-e hangot e nem tetszésnek egy megróvó, néha nagyon *élesen* megróvó megjegyzésben?

E megjegyzés megbeszélésre ad alkalmat; az egyik is, a másik is érvekkel igyekszik állítását támogatni; ha nincs bizonyító oka, keres egyet, ha ez sem elég, még egyet, végre úgy megszapultuk szegényt, hogy a jóból alig marad meg valami rajta s ha ezután találkozunk vele, nem fogunk iránta valami különös figyelmet tanusítani. Egy pár egyén, ki a multkori vírából

iskola arra van bivatva, hogy művelt iparosokat, kereskedőket, hivatalnokokat képezzen; illetőleg azon ifjaknak, kik nem a tudományos, hanem gyakorlati élet polgárai szándékoznak lenni, későbbi hivatásuk számára a kellő alapot megszerezzék.

Abban az időben például, a midőn a gymnasiumi tanuló a latin nyelv nehézségeivel küzdök — (a mi nek az életben, ha csak tanári pályára nem lép, vajmi kevés hasznát veszi — de pár év múlva szerencsésen ki is izzadja), addig a polgári iskolában a keresk. számtant, levelezést, könyvvezetést, árúismét, rajtot stb. az életben szükséges tantárgyakat nagyban felkarolják úgy, hogy egy 4 polg. isk. osztályt végzett ifjú ismeri már mindazt, a mire a gyakorlati életben szüksége lesz.

Különben most a magas kormány is tüzetesen foglalkozik a polgári iskolák reformjával. Belátta a közoktatásügyi miniszter is ezen intézet kibővítésének szükségét — annak életrevalóságát és a társadalmi élet minden ágára való nagy horderejét.

Az országos polg. egyesület a miniszternek átnyújtott emlékiratában a következőket javasolja:

Minősítsen a teljes, 7 osztályu polgári fiiskola a következő állásokra: 1. A községi illetőleg körjegyzői vizsgára, illetve ennek sikeres letétele esetére ez állásra. 2. Az anyakönyvvezető vizsgálatra, illetve állásra. 3. Kir. tanfelügyelői tolnokságra; 4. *vasuti, távírdai, postatiszti* tanfolyamra, illetve ez állásokra; 5. mérnökségi és felmérési növendéki állásra, 6. számvevőségi és ellenőrző tisztviselőségre, 7. állami illetve köztörvényhatósági pénztári adóhivatali tisztviselőségre, 8. dohányárudai, raktári és osztálysorsjátéki tisztviselőségre; 9. iskola, köz...velődési, színbázi, gondnoki, kezelő számtiszti állásra, 10. fegyvertéti és ker. börtöni ellenőri, könyvelői, pénztárnoki és ellenőri számtiszti állásokra. — Jogositson továbbá a teljes néptanulmányu polg. iskola a) a bányászati, b.) az erdészeti, c.) a gazdasági, d) a kereskedelmi, e.) az állatorvosi, f) a katonai és g.) a tengerészeti akademiákra és végül 8. a gyógyszerészeti tanfolyamra való felvételre.

Ha türelemmel olvasta el tisztelt polgártárs a felsorolt hivatásokat, a melyekhez a polgári iskola vezet, meg vagyunk arról győződve, hogy Ön is érdemesnek fogja találni, hogy városi képviselőtünk egy polg. iskola létesítésével foglalkozzék.

Hisz a hivatalos és magánélet majdnem minden mozzanatában bivatva lesz a polg. iskola majd irányt adni — s azért azon reménnyel kecsegtetünk, hogy városunk sem marad vissza — és már rövid idő múlva — *itt helyben* — polgári iskolát látogathatunk! — Adja a jó Isten és — a városi képviselőtestület buzgósága.

A.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1899. január 12.

— **Közgyűlés.** A gyulafehérvári önkénytes tűzoltó egyesület folyó 1899 év január hava 22-én d. e. 10 órakor a tűzoltó laktanya helyiségében XXVI-ik évi rendes közgyűlését tartja, melyre a tagok megjelenni

semmit sem tud, észreveszi e — no, nevezzük közönyösségnek — tehát e közönyösséget; kérdezősködik oka felől, valaki oly *igen szíves*, közli vele. „Tehát ily egyén?” „Ilyen.” „Nó, miattam ellehet.” S ez így terjed, mint a futótűz. Egyszerre csak az a hír: „Mindenkinek megrójját” s a szegénynek ugyancsak nem rózsás az élete, pedig éppen úgy tesz eleget kötelességének ezentúl, mint eddig. Hát ha még előnyökkel bír, bármily nemlétek legyenek is azok!?

S ha meggondoljuk, mi okozta mindent? Egy annak hibáira vagy tán csak annak létező egyéni jellegére a türelmetlenség által sugallt megjegyzésünk; pedig azt megróva meglehet, magunkat a miénknel nagyobb és jogosabb megróvásnak tettük ki.

De van a megszólásnak egy más oka is: a csevegés vágya vagy szüksége. Sokak szerint a csevegés a műveltségnek egyik jele, s bár a közmondás azt tartja: „A ki sokat beszél, vagy sokat tud, vagy sokat hazud” — azt hiszem — minthogy minden sértés nélkül feltehető, hogy nem mindenki tud sokat — nem azért jövünk össze, vagy éppen — nem azért keressük fel egymást, hogy kölcsönösen szép tulajdonságainkban gyönyörködjünk, hanem, hogy egy vagy más tárgyról eszmét cseréljünk. Tárgyról, igen tárgyról! nem is személyről, ha csak jót nem tudunk róla mondani, különösen nem körünkbe való egyénről.

De hát mi legyen azon tárgy? A férfiaknak a nyilvános élet, melynek megteremtői, tehát részesei is, és képzettségük egyaránt nyújt elég tárgyat eszmeeserére. (Bár nem ritkán ők is foglalkoznak a *terécs* nemes mesterségével.) De a nők — miről beszéljenek a nők?

A háztartásról? az nem divat; a gyermekekről?

meghívatnak. Tárgyai: 1. A közgyűlés megnyitása a főparancsnok által. 2. Az évi jelentés előterjesztése, 3. Az 1898 évi pénztári számadások előterjesztése és megvizsgálása. 4. A folyó 1899 év költségvetési előirányzat tárgyalása. 5. Az egyesület zenekarának ügyében jelentés. 6. Indítványok, melyek a parancsnoksághoz a közgyűlést megelőzőleg 24 órával bejelentendők. 7. A parancsnokság lemondása. 8. A parancsnoksági tagoknak három évre való megválasztása tárgyában intézkedés. A gyulafehérvári önkénytes tűzoltó egyesületnek 1899 év január hava 4-én tartott parancsnoksági üléséből. Roska József, s. k. főparancsnok, Dergán Béla s. k. segédtiszt.

— **Nyilvános köszönet.** Munkácsy Zsigmond úr a f. hó 8-án a Hungária szállodában rendezett katonazenecstély tiszta jövedelméből a gyulafehérvári ev. luth. nőegyletnek 4 frtot szíveskedett juttatni, mely nemes tényeért fogadja az egyesület hálás köszönetét. Gyulafehérvárt, 1899. jan. 11. Az ev. luth. nőegylet elnöke.

— **Felolvasás.** A napokban egy igénytelen külsejű ember jelent meg Gyulafehérváron, ki szerkesztőségünket meglátogatva, kijelentette, hogy utazásairól előadást szeretne tartani. A szegény ember azonban nem birt a kellő anyagi eszközökkel, hogy a reklámdobot elég hatékonyan tudja megszólaltatni, és így bétűn, f. hó 9-én csekély számú közönség előtt tarthatta csak meg, phil. Dr. Kordesch Albert — ez a felolvasó — (vagy inkább előadó) előadását az Érzésbet szálloda termében. Szabadon, jegyzetek nélkül mondott el két elbeszélést, és vonzó modorban ismertette Dél és Észak-Amerika több államában tett utazása alatt szerzett tapasztalait. Végezetül pedig grafológiai tudását mutatta be, igen ügyesen jellemezve az embereket írásprobáik szerint.

— **Időjárás.** A múlt hét szerdáján esett hó erősen tartja magát, sőt néhány éjszaka hidege szemeséssé fagyasztotta. Hétfő óta borult az idő. Legközelebb a hőmérő jelentékenyebb emelkedése várható — borult ég mellett.

— **Jótekonyczélú hangverseny** volt f. hó 8-án a Hungária szállóban. A 82. gyalogezred zenekara négy helybeli jótekonyczélú intézet javára működött, azonban, nem a derék muzsikusok hibája, hogy csak igen csekély anyagi eredménye volt a különben érdekes hangversenynek. A mi közönségünk nem fogékony a zenéi élvezetek iránt s így történt, hogy a jótekonyczélúlokra fordítandó összeg csak néhány frtra rúg.

— **A hétről** nincs semmi különös jelenteni valónk, a mi a városunkban történeteket illeti. Az emberek úgy látszik igen titkosan készülnek a farsangra, mert eddig még nem jött semmi táncestély előhangja figyelő füllünkbe. Különben pedig hallomás szerint — egy sajnós esetről számolunk be, mely a minap egy helybeli ifjú emberrel esett meg. Megbízható tudósítások hiányában annyit közölhetünk csak, hogy az illető jelenleg több, úttestől származó sérüléssel kórházban fekszik, melyeket állítólag egy részeg csavargó ejtett rajta.

— **Az ő gyanuja.** A végrehajtók kíváncsi emberek. Vagy talán tudás szomj vezeti őket, mikor a házat össze-vissza kutatják? Talán tanulmányozás czéljából hányják széjjel némely fiók tartalmát. Nem. Korántsem. Minden végrehajtónak, ha csak nem új ember, megmutatta a praxis, hogy hol kell azt keresnie, a mit találni akar. Egy ily esetről szól a krónika. „Rákóczi Ignác leült baromfikereskedő ellen szólott az írás, mely reggel 8 órakor jutott Pocsokaj István végrehajtó kezébe. Fél kilenczkor már Rákóczi úr lakásán volt. Halálos biztossággal az ebédli felé tartott és a kredencz kulcsait kérte. Es kinyitotta a bal közbüfőket. Es kibuzott belőle egy zsinorral átkötött bankjegyesomót. Rákóczi úr és neje hűledve nézték Pocsokaj működését. Minő hallatlan dolog az, hogy oly egyszerűen nekimenjen valaki a kredencznek, annak a rejtkeknek, melyet ők oly nebezen okoskodtak ki; és éppen a helyes fióknak. Rákóczi úr kissé nagyon hirtelen haragú volt, s ennek tulajdonítható, hogy egy ugrással a nyugodtan zsákmányát számoló végrehajtó előtt termelt és az egész pénzesomagot egy hirtelen rántással kitépte annak kezéből. Pocsokaj visszakövetelte a lefoglalt tárgyat, de Rákóczi úr kinevette. Mert Rákóczi úr másfél fejjel nagyobb volt és izmos testalkatú. Pocsokaj pedig kicsike, czingár és gyöngé. Mikor a végrehajtó látta, hogy szóval nem megy semmire az ablakból lekiáltott a rendőrnek, mire az feljött csoszogó lépéseivel. Azonban addig a pénz Rákócziné kezében volt és aztán annak mely szoknyaszébebe vándorolt. Pocsokaj úr már visszaküldhette a rendőri karhatalmat. Mert ő csak Rákóczi Ignácznak ingatlanait foglalhatta, Rákóczinéről nem volt szó. És aztán dühösködhetett a további foglalás alatt. Hanem azért bizony Rákóczi úrnak meg kellett jeleennie a bíróság előtt. És ő védte magát. „Tetszik tudni, tisztelt elnök úr, manapság annyi svindli történet a hivatalos eljárás ügye alati! S én nekem az a gyanu támadt, mikor Pocsokaj végrehajtó oly egyenesen a kredenczfióknak tartott, hogy ez is valami aféle...” De azért a bírák ítélete szerint, „hivatalos egyéni működése közben elkövetett erőszakért” akarata ellenére vissza kellett vonulnia a világtól.

— r. E. —

— **A mi csak Gyulafehérváron történhetik** A minap idegen állított be a szerkesztőségbe, és tudakozódott, hogy vannak-e Magyarországon törvények a testi sértések büntetésére. Mikor a tekintetben meggyújtattuk, egy munkatárs, ki kissé kíváncsi szokott lenni, megkérdezte az idegentől, miféle ötletből teszi azt a kérdést. „No, önöknek elmondhatom,” szölt a kérdező, be akarom perelni a fiakkerest, mert míg a pályandvartól a városba jöttem kocsián, az ülés rugói áthatolnak takarómon, köpenyemen és kabátomon és több helyen vérző sebeket okoztak testemen. Hát nem elég ez?!“ A munkatárs kíváncsisága ki volt elégitve, de a világlátott idegen e felkiáltással távozott: „Először esett meg ilyesmi életemben, s az is csak Gyulafehérváron történhetett.” Tényleg veszedelmesek a mi bérkocsijaink piszkos és rossz ülésai.

Igy lesz a megszólásból *vágalom*.

Azt mondhatnánk s tán mondja is egyik-másik: szemes ügyes, politikus: Arlatmatlanná tette azt, ki lekébe látott: vagy: „Segített magán. Szemesé a világ.”

De ne feledjük, hogy ha minden uton-módon a magunk érdekeit akarjuk előtérbe tolni, nagyon sokszor fogjuk a másokéit megsérteni, a mi jog- és igazságérzet hiányáról tanuskodik; és ne feledjük, hogy a mit politikának neveznek, az egy ország vagy a közügy érdekében a szükség által sugallt kötelessége az abban működőnek; de magánügynél, egyéni érdekek-nél nem alkalmazható ily módja az eljárásnak, mert itt már jellemkérdéssé lesz.

Meglett embereknel e baj orvoslása csaknem lehetetlen. Hanem, ha megtudjuk előle a gyermek lelkét óvni, akkor a meglett egyén sem fog e hibába esni. Ezt elérendő fejlesztünk a gyermekben mindezek előtt erős akaratot s ha ezt oda irányozzuk, hogy saját hibáiról nem lesz elnéző, míg a másokéi iránt részvétet keltünk benne, *türelmességre* fogjuk szoktatni. Es ha benne azon fenkölt gondolkozást ébresztjük, hogy a jót még ellenségében is becsütlje, hogy legyen elismerő annak nemes tulajdonai iránt, akkor az *igazság érzetét* is megszilárdítottuk keblében. Ha pedig mindehez helyes oktatás által szerzett bizonyos tárgyszeret járul, sem megszólalni, sem rágalmozni soha senkit nem fog sem a gyermek, sem az ember.

Szász K.

— Szász Domokos püspök meghalt.

Váratlanul érkezett Kolozsvárról Szász Domokos erdélyi református püspök halálának híre. Tudták róla, hogy már hosszabb idő óta betegeskedik s hogy baja olyan, mely a gyógyulásnak reményét is kizárja, de azért most még senki sem várta a halálát s azt lehetett hinni, hogy még évekig élélhet. Nagy tekintélyű és tudós pap volt s hosszú ideig az egész országban nagy volt a népszerűsége. Egy évvel ezelőtt azonban tőzsdéspekulációi nyilvánosságra jutottak s azóta úgy az egyházában nagyon félszeg helyzetbe került, mint a népszerűségének nagy részét elveszítette. Pályájának és püspöki működésének egész idején két nagy célnak szentelte minden munkásságát. Az egyik cél a magyarság megszilárdítása és terjesztése volt a református egyház fejlesztése által, és a másik a református lelkész- és tanárképzésnek rendezése s európai színvonalra való emelése. Mind a két célja sikerült. Az erdélyi református egyházat felvirágoztatta, aránylag gazdaggá s az erdélyi magyar közszellem vezetőjévé tette. Kolozsvárott pedig megalkotta az erdélyi ev. ref. egyházkerület theologiai fakultását, mely eladdig Nagyenyeden, mint ref. theologiai szeminárium szűkebb keretek közt teljesítette hivatalát. A ki ismeri azokat a nehézségeket, amelyekkel ez új intézmény megteremtése járt. annak őszinte csodálattal kell viseltetni Szász Domokos rendkívül erélye és kitartása iránt. Püspöksége alatt tekintélyes vagyont szerzett egyházának, melynek közalapjait, mint-egy fél millió forinttal gyarapította. Így vívta ki azt a fényes eredményt, hogy tizennégy évi püspöksége alatt negyvenkét templomot avatott föl és 637 közművelődési intézményt alkotott. Az ő műve a kolozsvári theologiai fakultás, mely a város egyik legszebb helyén pompás palotában székel. Fölavatása 1895. őszén ment végbe, a mit megelőzőleg a király is meglátogatott báró Bánffy Dezső miniszterelnök s a kormány egy pár tagja kíséretében. A miniszteri intézetben lelkészek és tanárok nyerne kiképzést. A fakultás összehívott ülésén van a kolozsvári tudományegyetemmel. Az óriási területű létesítményét néhány hóval ezelőtt vízkór támadta meg, a mely ellen hasztalan keresett orvoslást az ország és a külföld legkiválóbb orvosi szaktekintélyeinél. Deczember elején még egyházkerülete ügyeiben Budapesten járt, de gyengélkedése miatt innen haza ment, leteküdt és nem is kelt fel többé s vasárnap délelben meghalt. Halálos ágyánál ott volt felesége, született Nagy Ilona és fia, ifj. Szász Károly volt orsz. képviselő és jelenleg kolozsvári publicista. A megboldogult testvérbátyja Szász Károly dunamelléki ref. püspök és sógora, Nagy Miklós, a „Vasárnapi Újság” szerkesztője hétfőn utaztak Kolozsvárra, hogy jelen legyenek a végtisztességen. Szász Domokos ismert alakja volt a magyar közéletnek, s váratlan elhunytá bizonyára mély részvétet kelt mindenfelé, de különösen a református egyház híveinek körében, melynek ő nála kevés volt buzgóbb és tevékenyebb főpapa.

C S A R N O K.

A IV. honvédszázad rossza.

Fürediék igen kedves és vendégszerető emberek, a miért szívesen látogatók el néha hozzájuk. Különösen, a mikor a társaság zártkörű, akkor vagyunk csak vigán és kedélyesen. — Már a mikor a folyosóra érek tudom, van-e idegen vendég is jelen, vagy sem. Ha van, akkor a nagy ebédli teljesen ki van világítva; valami bánatos hangulat vesz rajtam erőt, mert tudom, hogy ma mi sem lesz a kellemes tracscsból. Olyankor egyet fordulni a sarkamon, és haragomat a hideg légbe fujaom — ha két ragyogó kék szem nem vonzana oly nagyon oda.

Hja, az a két kék szem, az már sok bajt okozott és tudom Istenem, ha ilyen leányszemeket tennél fel az égre és a csillagokat küldened a leányszemek helyébe, nem égetnének ugy. Ezek miatt nyitottam be olyankor is Fürediékhez, ha idegen vendég volt is jelen.

Tudják ki volt a viselője a két kék szemnek? Egy édes, elragadó teremtes, az okos, szelleműs Magda. Vele elbeszélgettem (én is, meg más is) politikáról, divatról, leányszokásokról, művészetről, sőt katonai viszonyokról is érdeklődtem, és a mikor mindent letárgyalunk, beszéltem neki századunk rosszárol, miáltal többször megnevettettem őt.

Elviszem hát k. olvasomat is abba a kis szobába, a hol a hintaszékben elhelyezkedve szintén végighallgathatja furcsa történetemet:

— Századunk rossza csinos, meggyerő külsejű leány volt, a ki semmikép sem tette azt a benyomást, mintha a legnagyobb svihák lett volna, pedig bizony ez volt. Katonáskodása első napjaiban olyan bánatos, mélabusarcot vágott, hogy megessét rajta a szívem. Azon vol-

tam, hogy könnyítsek helyzetén, pár nap múlva magam mellé vettem az irodába.

Megbízta kisebb dolgozatokkal, melyeket ő pontosan és gyorsan el is végzett. Egyre kölesönöket vett fel tőlem, és ha megskaltam a dolgot, ezzel állt elő: „— ha ismer egy Istent az égből...”

Bár sok pajkosságot és csínytet követett el collegáival, de azt mind élénk temperamemtumának tulajdonítottam, és ez még közelebb hozta hozzám.

A napokban történt, hogy csinos zsebóráim elromlott és Fekete (ugy hívják hősiemet) alázattal kért, hogy nagybátyjához vihesse, ki őt előnyben részesíti, gyorsan és pontosan fogja megcsinálni.

Semmi rosszat se sejtve, átadtam neki az órát. Másnap azzal állt elő, hogy kész az óra és csak 2 frt. a reparatu a. Persze átadom neki a pénzt és várom Feketét is, meg az órámat is.

Két-három nap tel el, de Fekete nem mutatkozott. Negyed napra meghunyászkodva, félősen elmondja, hogy elveszítette a 2 frtot, és — ha ismer egy Istent az égből — adjak neki másikat.

Megsajnálom szegényt, és minden utógondolat nélkül hitelt adtam szavainak. „Azonnal hozom az órát, azonnal, tessék rá várni az irodában,” ezzel elszaladt.

Azt hiszik, hogy ma tudom, kinek a zsebében kegyeg az óra? Oh! nem. Én színét se láttam többé. Elmondhatom annak a sikerült monolognak utolsó szakaszát...

— Itt volt még négy nappal előbb... a baloldalon, a kabátomon belül, vigyáztam rá, őriztem, de nincs többé — nincs — ellopták a — szívemet (— de hogy! — az órámat!)

De ez még semmi.

Shokásom szerint minden nap végig sétálok a főtéren és a mint gondolataimban elmélyedve végig haladok az utcán, megszólít egy elegánsan öltözött hölgy. Kérem, számtiszt úr, mi lesz az attilával?

— Az attilával? Rajtam van.

— Ön felvette? De kérem — hisz az lehetetlen; az attila...

— Az rajtam van és ha nem hiszi, nézze meg kérem. Vagy összetéveszt valaki mással. Ön kegyedet nem ismerem!

— Ön ugyebár A. számtiszt? Hisz most kérdészködtem ön felől, önhöz utaltak a kik önt ismerik.

— Akkor kérem, mondja meg, mit kíván tőlem? Erről az attiláról beszél? (és felnyitom hosszú tiszt kabátomat)

— Hisz annak nincs is sárga sávja...

— Ejnye kérem, nem értek az egészből semmit. A dolog hosszadalmas kezd lenni. Legyen rövid és nyitabb.

— Hát kérem, tegnap hozzám jön egy közkatona egy attilával meg egy czédulával, a melyre az volt írva, hogy A. számtiszt 5 frt kölcsönt kér 24 órára, addig is ezt az attilát küldi zálogul. Eleinte furesa volt előttem a dolog, de miután könnyörögve mondta!

„Ha ismer egy Istent az égből!”...

— Ah! vagy ugy, most már kezdem sejtetni az összefüggést! Már tudtam, ki volt az a vitéz közlegény és mi ezelőből támadott meg engem az utcán ez urbölg. A kaszárnyába siettem, ott megtudtam mindent.

Fekete elcsempészte collegám szobájából attiláját és óráját. Az attilát a fentemlített módon adott túl, az órát eladta, mindakettő árát meg elkártyázta.

Haragot rá nem lehet tartani, mert azonnal elő áll azzal a szokással: „Ha ismer egy Istent az Égből!”...

Magdus alig bírta már a nevetést. Kért, bagyjak már fel vele, tartogassak máskorra is valamit. Megteszem kívánságát, és elhallgatok. Ha k. olvasom nem unatkozott mellette, szívesen látom máskor is, a tág hintaszék rendelkezésre áll. A viszontlátásig hát!

Altat Rella.

Nyílttér.

Selyem Damaszt 65 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva — mintákat pedig postafordultával küldenek:

Henneberg G. selyemgyárai es. és kir. ud. vari szállító Zürichben. Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

ad. 543—1898. szám. bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság 1650/98. polg. számu végzése által Alsómarosváradjai Glück Adolf végrehajtó javára borsómezői Kukuján Ilie és Elisavetha — ellen 333 frt 26 kr. tőke, ennek 1897. év november hó 7-ik napjától számítandó 8% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag V/23—1898 lefoglalt és 344 frt 50 kr-ra becsült többféle fehérművek, házi bútorok, 4. drb. vasabracseso hordó, 1 lécesz törökbuza kas és 1 fa sertés-ölből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 148/7 1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínén vagyis Borsómezőközségében alperesek Kukuján Ilie és Elisavetha lakásuknál leendő eszközzésére 1899-ik év január hó 20-ik napján délelőtt 11 órája újból határidőül kinttuzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívatuak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését meg-

előző kielégítettéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttől vagy írásban, beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárrt, 1898-ik év deczember hó 30-ik napján. Csia Lázár kir. bir. végrehajtó.

Sz. 6113—1898 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. trvszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Lengyel Lipót harói lakos végrehajtónak öz. Tath Vasiliáné és társa borbándi lakos végrehajtást szenvedő ellen 48 frt tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a borbándi 403 sztkjvben A + 9 rend, a 404 sztkjvben A + 9 10 rendszám alatt foglalt ingatlanokra összesen 388 frt becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fentt megjelölt ingatlanok az 1899 évi márczius hó 27-ik napján d. u. 3 órákor Borbánd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. t. c. 170 § értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt szolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkvi hatóságtól.

Kelt Gyulafehérvárrt, 1898 évi november hó 24-én.

A kivonat hitelességét igazolja:

M u n t y á n M i k l ó s, kiadó.

1—1899. szám bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1898. V. 730. számu kiküldő végzése által Eisenstädter S. és társai czég végrehajtató javára gyulafehérvári Wolf Henrik és neje ellen 697 frt 10 kr. tőke, ennek 1898. év november hó 10-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag XII/3 898 lefoglalt és 387 frt 10 kr-ra becsült rőfös és rövidáru czikkeek, házi-bútorok, egy vastengelyű egy ló után való löszekér, egy piros pej 15 éves hámos ló és többféle házi tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 739/3—1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínén vagyis Gyulafehérvárrt alperesek Wolf Henrik és neje lakásuknál közép utca 46. szám alatti háznál leendő eszközzésére 1899-ik január hó 17-ik napjának délután 3 órája határidőül kinttuzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívatuak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttől vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárrt, 1899-ik év január hó 6-ik napján. Csia Lázár, kir. bírósági végrehajtó.

625—1898 szám.

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság V. 608 V. 572/98 számu kiküldő végzése által Sz. udvarhelyi Ugron Gábor végrehajtató javára itteni Bíró Lajos ellen 29 frt. tőke és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag lefoglalt és 1846 frtra becsült különféle házi-bútorok 1800 frtot tevő követelésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 572—1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínén vagyis Gyulafehérvárrt város tanácsbáza előtt leendő eszközzésére 1898-ik év január hó 17-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kinttuzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívatuak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelés megelőző kielégítettéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttől vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárrt, 1899-ik év január hó 4. napján.

Hajós István kir. bir. végrehajtó.

647—1898 szám.

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék budapesti 33951 V. 571/98 számú kiküldött végzése által Első magyar részvény-szövetkezet társaság végrehajtató javára itteni Grell Mibály ellen 1851 frt. tőke, ennek 1896 év január hó 8-ik napjától számítandó 5% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülte foglalt és 600 frtra becsült különféle értékes házbütorok n. m. vendéglői rendezettséghez tartozó asztalok, székek, terítők, porcelán edények, evőeszközök, ágyneműk, szeszes italok stbból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverés a V. 751—1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínén vagyis Gyulafehérvárt a várban az ugynevezett Bárány vendéglőben leendő eszközzésére 1899-ik év január hó 18-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítettéhez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttől vagy írásbadni, vagy pedig szóval bejelentni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1899-ik év január hó 4. napján.

Hajós István, kir. bírósági végrehajtó.

! Hallatlan !

191 pompás tárgy csak 2 frt. 20 kr.-ért

- 1 remek aranyozott óra 3 évij ótállással,
- 1 aranyozott óralánc,
- 1 pompás szivartárcza,
- 1 finom csiszolt zsebtűkőr tokban,
- 1 angolvaszonba kötött zsebjegyzőköny,
- 1 készlet double-arany kézelőgomb,
- 1 készlet double-arany ingmellgomb,
- 1 pár fülbevaló double-aranyból imitált kövekkel,
- 1 finom írókészlet,
- 1 drb. szagos toilette-szappan,
- 72 drb. kitűnő acél író toll eredet csomagolásban
- 25 iv finom levélpapír
- 25 hozzávaló boríték és
- 50, minden háztartásban szükségs tárgy.

Az itt felsorolt 191 darabot 2 frt. 20 kr. beküldése után (az óra magában véve is ér annyit) szállítja

Scheuer H.

svájci kiviteli cég
Krakó Josefsgasse 43.

**Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

Ezen hírneves házi szer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazzatik köszvénynél, oszúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenként árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Igen czélszerű utazásoknál.
Nélkülözhetetlen már rövid használat után.

Közegészségügyi hatóságoktól megvizsgálva.]

(Bizonylat Bécs, 1887. július 3.)

Kalodont

Elismert legjobb

FOGTISZTÍTÓ SZER.

A száj kiöblítése csupán fog- vagy szájvízzel nem elegendő a fogak teljes megtisztításához. E célra okvetlenül fogtisztító szer használata szükséges.

Mindenütt kapható.

Rámák,
léczek, törülközőtartók,
kefe és kalestartók,
fogasok,
felszolgáló tálcák,
pipa-
állványok,
szivarszekrények,
háziáldások

Első Währingi faárú-gyár
Wien-Währing, Mollgasse 15.

Menyasszonyi
* **koszoru-**
* **rámák,** *
* **etágerek** stb. stb.
Mindenféle faragott
és sztergályozott faárú
díszes és olcsó kivitelben.
Árjegyzék ingyen.

Nyilvános köszönet.

Wilhelm Ferencz urnak,
gyógyszerész

Neunkirchen Bécs m.

az antirheumatikus thea
feltalálójának

Vértisztító, köszvény és rheuma esetekben.

Ha itt nyilvánosság elé lépek, ezt azért teszem, mert kötelességemnek tartom először Wilhelm gyógyszerésznek Neunkirchenben forró köszönetet kifejezni azon szolgálatokért, melyeket **vértisztító theája** tett köszvényes szenvedéseim ellen, továbbá azért is, hogy másokat is, a kik ezen borzasztó fájdalmakban szenvednek, figyelmeztessen ezen kitűnő theára. Nem vagyok képes azon rettentő fájdalmakat melyeket 3 év alatt szenvedtem leírni és a melyektől sem orvosság, sem pedig a budai kénforrások nem gyógyítottak ki. Almatlanul hevertem az ágyban éjjelenként, étvágyam napról-napra fogyatkozásban volt. A nevezett thea alig négy heti használata után fájdalmaitól megszabadultam tökéletesen és miután már 6 hét óta a theát többé nem használom — fájdalmaim nincsenek és testi állapotom is tetemesen javult. Meg vagyok arról győződve, hogy mindenki ki hasonlóan szenved és Wilhelm Ferencz úrhoz a thea iránt fordul a feltalálót úgy mint én áldani fogja.

Kiváló tisztelettel

Butschin Streidfeld grófnő,
alezredesné.

Kapható minden gyógyszerárban.

Közgyűlési meghívás.

A Gyulafehérvári Népbank részvénytársaság
VII-ik évi

rendes közgyűlését

1899. év január hó 29-én délelőtti 10 órakor
saját hivatalos helyiségében tartja meg,
melyre a részvényesek * tisztelettel meghívtnak.

A közgyűlés tárgyai:

- 1.) Az igazgatóság jelentésével kapcsolatos 1898. évi zárszámadás ** erre vonatkozó felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása; azok alapján a mérleg megállapítása, s a nyereség felosztás iránt határozathozatal.
- 2.) Felmentvények iránti intézkedés.
- 3.) Felügyelő bizottság választása az alapszabály 21 és 41 §-a értelmében 3 évre.
- 4.) Jutalékok, jötekmények elű adományok megszavazása, valamint az igazgatóság és felügyelő bizottság tiszteletdíjának megállapítása a módosított alapszabály 21, 37, 45 §§-ai alapján.

Gyulafehérvárt, 1899. január 9-én.

A gyulafehérvári Népbank részvénytársaság igazgatósága.

*) Az alapszabály 19. §. értelmében a részvényesek fölkértnak, hogy az alapszabály 7 §-a szerinti ideiglenes részvényeik ellenében becsértelt teljes részvényeiket a szavazati jog gyakorolhatása céljából 3 nappal a közgyűlés előtt a társaság pénztáránál letéteményezzék.

**) A társaság zárszámadása az igazgatóság jelentésével együtt a kereskedelmi törvények 198 §-a rendelkezéséhez képest a közgyűlést megelőző 8 naptól a részvényesek által a hivatalos órákban betekinthetők.

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok” minden évben négy külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza, és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá”-ban.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára a „Hölgyek Lapja” című dívattalappal és a külön beköthető „Regénymelléklet”-tel együtt:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” annak, a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „Képes Családi Lapok” mutatóvényszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legezélszerűbben levelezőlapon — hozzáférdelek.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala

Budapest, V., Vadász-utca 14. (Saját házában.)